

ΠΕΡΙ ΖΩΙΚΟΥ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΥ.

Ὡς μαγικὴ τερατουργία φαίνονται εἰς πολλοὺς αἰσεί τοῦ ζωικοῦ μαγνητισμοῦ τὰ παράδοξα τῶν ὄντι αποτελέσματα· ἀλλὰ καὶ ἄλλαι ἐπιστήμαι νεώτεραι, ὅτε κατὰ πρῶτον εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κόσμου ἀνεράνησαν, οὐχ' ἤττον ἐξέπληξαν· πολλὰκις μάλιστα οἱ θιασῶταί των, ἡ ἐφευρέται ἐπαθον διαφόρως· μόλις δὲ ἐπαυσεν, ἡ ἐμετριάσθη κατ' ὀλίγον ὁ θαυμασμός των ἀνθρώπων, ἀρ' οὐ συνειθίσαν ἂν ἀκούειν καὶ νὰ βλέπωσιν ἐπὶ πολὺ τὰ αὐτὰ πάντοτε πράγματα.

Εἰς ταύτην ἄρά γε τὴν κατηγορίαν καὶ ὁ ζωϊκὸς μαγνητισμὸς ὑπάγεται· Μόνος ὁ χρόνος θέλει ἀποφανθῇ ὀριστικῶς περὶ τούτου· ἐπειδὴ τὸ ζήτημα μέχρι τοῦδε διαμένει παντὸς σχεδὸν ἀμφισβητούμενον· ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ἐκίνησε καὶ ὁ μαγνητισμὸς ὁμοίως τοὺς φόβους καὶ τὴν λύσαν τῆς δεισιδαιμονίας. Ὅθεν καθὼς ἡ Φρενολογία, τὸ ὀψιγονον τοῦτο τέκνον τῆς Γερμανίας, (1) ἠγαγκάσθη καὶ αὐτὸς νὰ μακρυνθῇ τῆς κυρίας πατρίδος του μεταναστεύων εἰς

ξένην γῆν, ἥτις δέγεται καὶ περιποιεῖται τὰς ἀλλὰ-χόθεν καταδιωκομένας ἐπιστήμας, καθὼς ἡ Ἀγγλία τοὺς πολιτικοὺς πρόφους.

Ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐνασχολοῦνται ἀνευδότης οἱ ἱατροὶ εἰς τὰς περὶ αὐτοῦ ἐρεῦνας. Ὁ Μέτμερος, ὅστις θεραπεύων πρότερον τὰς νόσους διὰ τοῦ μαγνήτου (1) πρῶτος ἐπέχειρσεν ἐκτεταμένα μαγνητισμοῦ πειράματα, ὑπέβαλε τὰς παρατηρήσεις του εἰς ἀξιοσέβαστον σοφῶν ὁμήγυριν διωρισμένην παρὰ τοῦ δυστυχοῦς βασιλέως τῆς Γαλλίας δεκάτου ἔκτου Λουδοβίκου· διότι εἰς αὐτὴν διέπρεπον μεγάλοι κατὰ διαφόρους λόγους ἄνδρες οἷον ὁ ἀπόστολος καὶ πρωταγωνιστὴς τῆς Ἀμερικανικῆς ἐλευθερίας Φραγκλῖνος καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπικρατοῦντος Βοτανικοῦ συστήματος Jussieu. Ἀλλ' ὅμως ἡ τύχη τῆς νέας ταύτης ἀνακαλύψεως ἦτο εἰμαρμένον νὰ ταλαντευθῇ εἰς ἑ-η πᾶμπολλα διὰ τὴν διαφωνίαν τῶν δικαστῶν.

Καὶ κατ' ἀρχὴς μὲν ἀπεδόθη ἡ ἐνέργεια τοῦ μαγνητισμοῦ εἰς τῶν πλανητῶν τὴν ἐπιρροήν, εἴτε εἰς οὐσίαν τινὰ ἄγνωστον διακεχυμένην καθ' ὅλην τὴν φύσιν, ὅποιαν οἱ ἀρχαῖοι μάλιστα ἐδόξαζον τὸν αἰθέρα, οἱ δὲ νεώτεροι ἐκλαμβάνουσι τὸ ηλεκτρικὸν ρευστόν. Μετὰ ταῦτα δ' ἐθεωρήθη ὡς ἀποτέλεσμα ἰδιαίτερας τινὸς δυνάμεως τῆς νευρικῆς, ἥτις κινεῖται καὶ κυκλοφορεῖ ἁρμονιώτερον, ὅταν ὁ μαγνητιστὴς διὰ χειρονομιῶν τι-νων καὶ ἐπιψύσεως τῶν χειρῶν ποτὲ μὲν ἀνωθεν

(1) Ἐπειδὴ τὴν Ὁμοιοπαθητικὴν καὶ Ὑδροθεραπευτικὴν θεωροῦμεν ὡς νεκρογενῆ σχεδὸν ἐκτρώματα· διότι καὶ ἀλλοτε ἄλλοι περὶ αὐτῶν ἔγραψαν ἀνάλογα.